Een leuk cadeau

Die zondag in november was ik jarig en ik ging naar de mis. Uitzonderlijk was ik eens op tijd. Maar net voor ik de kerk zou binnengaan, kwam er een fietser achter mij aan en die tikte op mijn schouder .

Jaak is een medisch pedicure en soms heb ik hem nodig. Op een keer, terwijl ik relax bij hem in de zetel lag om mijn voeten te laten verzorgen, vertelde ik hem van ons klein project hier in Zonhoven: we proberen namelijk met een groep vrijwilligers de vluchtelingen wat op te vangen die in onze gemeente toekomen. We waren al een tijdje bezig om de Afghaanse Noor ergens aansluiting te laten vinden bij een sportploeg in de gemeente. Door die babbel met Jaak is Noor in zijn zaalvoetbalploegje terechtgekomen. Voor Noor is deze wekelijkse sportafspraak een heel welkome afwisseling.

Nu vertelde Jaak mij dat ze met enkelen die voorbije week bij Noor waren gaan eten. Noor had zijn traditioneel gerecht van rijst met kip gemaakt. Jaak heeft zich toen wat verdiept in het taalprobleem van Noor: Noor spreekt wel goed verstaanbaar Nederlands ondertussen, maar lezen en schrijven lukken niet. Hij heeft dit ook niet geleerd in Afghanistan. Jaak heeft daarop met Noor afgesproken dat hij elke vrijdag om 16 u. een uur bij hem gaat langskomen om te focussen op lezen en schrijven.

Het gesprek met Jaak had tot gevolg dat ik bijna een kwartier te laat in de mis was. Gelukkig zat de kerk vol met Chirojongens – het was hun jaarlijks feest … Maar ik had het gevoel een prachtig verjaardagscadeau gekregen te hebben: de bevestiging dat, **als je soms een steen in het water gooit, dit altijd verder kringen in het water maakt.** Meestal zien we dat nooit, maar die dag heb ik er even een glimp van mogen opvangen – dus ik was blij!

Dannie Van Werde, in Nieuwe Stad 2020-1